

cesituation nu får den samme mulighed, som rederierne hidtil har haft. I vore dage, hvor virksomhederne i vidt omfang konkurrerer på og profilerer sig på større og større åbenhed, er der ikke seriøse betænkeligheder ved en sådan regel.

Alt i alt er det således overvejende positive ændringer, der er sket siden førstebehandlingen i foråret, og Det Konservative Folkeparti går positivt ind i det videre arbejde med sagen.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Ved førstebehandlingen i maj karakteriserede jeg disse to lovforslag som ideologisk slam, og de ord vil jeg fortsat godt stå ved. Forslagene er båret af en liberalistisk ideologisk holdning langt ude på det overdrev, hvor enhver form for sammenhæng mellem ideologi og realiteter er ophørt.

Problemet er, at Københavns Fondsbørs er ved at dø som aktiebørs, og så siger ideologien, at markedskræfterne kurerer alt, og derfor skal denne misere kureres, så vi får et marked af børser. Jeg er nødt til at sige det igen: Vi får aldrig et marked af børser. Vi får nul børser eller én børs, og det er det, hele diskussionen drejer sig om.

Som sagt er forslaget ideologisk, og hvis det ender med, at vi stemmer imod det, vil det derfor ikke genere vores nattesøvn. Men vi er altså også et ansvarsbevidst parti. Vi er ansvarlige over for de mange mennesker, hvis pensionsopsparing er placeret i ATP, LD, pensionskasser og forsikringselskaber og skal placeres bedst muligt. Vi er ansvarlige over for de mange virksomheder, som er afhængige af en velfungerende fondsbørs for at sikre kapitaltilførsel og ikke uden videre kan gå på udenlandske fondsbørser.

Derfor gik vi også ind i forhandlingerne i sommer, da der var fare for, at regeringen ville sælge ud til De Konservative, der jo arbejdede for at skabe et mere uigennemskueligt marked. Her er jeg nødt til at sige, at de eneste, der er interesserede i et uigennemskueligt marked, er pengeinstitutterne, fordi det er lettere at tjene penge på et grumset marked, og desuden en enkelt virksomhed, nemlig A.P. Møller, som af en eller anden grund mener, at den lever bedst, der lever skjult. Men vi går som sagt ind for at sikre et så gennemskueligt marked som muligt af hensyn til lønmodtagerne og størstedelen af det danske erhvervsliv.

Som bekendt endte disse forhandlinger resultatløst – ikke fordi regeringen ikke kunne få flertal for sine forslag, men fordi regeringen ikke kunne blive enig med sig selv om, hvad den egentlig ville have flertal for. Nu er der så gået en måneds tid, og jeg forstår, at regeringen nu har indgået et internt forlig, som den lægger frem her i salen. Den fremgangsmåde har jeg ikke noget at indvende imod, bortset fra at det nok havde været høfligt over for forhandlingspartnerne at orientere dem om, at det var den måde, man ville gribe sagen an på, i stedet for at lade os gå og vente på nye forhandlingsmøder.

Med hensyn til selve resultatet af det interne regeringsforlig har jeg sådan set ikke nogen bemærkninger om Fondsrådets sammensætning. Det kan være en meget smart løsning med hensyn til formand og næstformand, men jeg har et spørgsmål i den forbindelse: Har ministeren nogen planer om at inddrage Erhvervsudvalget i udpegningen af disse to medlemmer, eller er det noget, ministeren vil klare alene?

Hvad angår Fondsrådets kompetence, mener jeg til gengæld stadig, at der er problemer med gennemsigtigheden og adgangen til clearing m.v. Det vil vi kigge på under udvalgsarbejdet.

Min konklusion er, at vi helst stemmer imod; men hvis vore stemmer er nødvendige for at sikre det bedst mulige resultat, er vi fortsat samarbejdsvillige og herunder også parat til at stemme for et eventuelt forligsresultat.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg er nødt til at reagere på den ret grove beskyldning, hr. Kjeld Rahbæk Møller fremsatte, nemlig at Det Konservative Folkeparti skulle gå ind for et uigennemskueligt marked. Det er noget regulært vrøvl. Nu må vi jo desværre ikke citere fra forhandlinger, men nogle af de forslag, hr. Kjeld Rahbæk Møller luftede under forhandlingerne, ville have givet et særdeles uigennemskueligt marked, kan man roligt sige.

Det, vi i al beskedenhed arbejdede for, og som jeg godt tør citere mig selv for – det må man jo heldigvis godt her fra talerstolen – var et ønske om, at dansk erhvervslivs interesser og erhvervslivet bredt set – og det er ikke kun et spørgsmål om hr. A.P. Møller, som hr. Kjeld Rahbæk Møller bliver ved med at henvise til, som om det skulle være et spørgsmål om en navngiven person – ikke skulle kunne sættes til side, når Fondsrådet skulle bestemme oplysningsforpligtelserne for aktier.